Вследствие утвърждението на турското царство въ Цариградъ, столицата на гръцизма, българската народность бѣ в сила отстранена отъ прямитѣ сношения и съобщения съ турский дворъ. Гърцитѣ завзехѫ българитѣ въ всичко относително достиганьето високи кръгове на християнската аристокрация. Отъ най-напредъ тя бива само като засѣнена, но съ пълното преобладание на гръцката цариградска черква, тя биде съвършено изтѣснена дори и задушено. Въ следствие едновремено на българитѣ съ гърцитѣ за българина [illegible] всѣчески заграденъ възпрещенъ всякий пръвъ и всяка пролука за проникване и излизване напредъ. Всякой отдѣлна личность, която би усѣщала въ себе си сила и каквато и да е способность и която би решила да се домогва за отличие и напредване непременно би попаднала или въ колонизацията на ислямизма или въ [illegible] на гръцизма.

Никой отъ поробенитѣ народи въ древностьта, нито и до днесъ не е изпиталъ толкова горчивината на българский народъ, да подпадне подъ двойно робство) политически и духовно, на два иноверци и другоезичници [illegible]. Всичко [illegible] е било политически и черковно [illegible] почителенъ у българитѣ, което въ време на завоеванието е погинало. Като що интелигентно могъше да даде нещо на българский народъ, всичко що имаше и нещо да иде малко по напредъ отъ простата маса на народа си непременно, да го завлекѫтъ струитѣ или на ислямизма въ отричане на вѣрата си или струитѣ на гръцизма, отричаше се и на езика си, а и въ двата случая свършваше се съвършено съ отчуждаване на народностьта си. И кръвтьта му трѣбваше да бѫде за другитѣ на българский народъ, ако той е можелъ да оцелѣе и да се одържи подъ двѣ нацинали въ продължение на цѣли пет вѣка, та повече отъ четири столѣтия.

+ [illegible] на Цариградъ [illegible] [illegible] че [illegible] [illegible] на [illegible] [illegible] не го казватъ [illegible] българинъ.

4) За последния говори Ламартинъ по Хамера, като казва че Бранкъ билъ великолепно крупенъ човѣкъ, а за първия т. е. за Балтаоглу говорятъ гръцки нѣкои хронографи като казватъ изрично че билъ българинъ и разказватъ че при обсадата на Цариградъ като билъ произволително управитель на турскитѣ кораби, единъ генуезски корабъ извардилъ бдителностьта му и внесълъ припаси въ Цариградъ, за което завоевательтъ Мохамедъ II много се ядосалъ и пратилъ да го викатъ, скаралъ му се, потомъ накаралъ да го подвалятъ и му ударилъ 18 тояги, а подиръ това пакъ му повърналъ управлението на корабитѣ, като му казалъ: "иди сега пакъ научи да вардишъ". Подобна [illegible] почесть и награда. +